

அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும்மேலும் உலகம். 'ஓய்யாரக்கொண்டயாம்', தாழ்மப்பிவாம். உள்ளயேரூப்பது ஈரூம், பணும்' எனப்பார்க்கள். எனது அமெரிக்கப்பிரவசேமும் இப்படித்தான் அமறைந்துவிட்டது. உலகின் சல்வச்செழிப்புள்ள மாபெரும் ஜனநாயகநாடு! பராக்ரீமம் மிக்கவல்லரசு! இந்த நாட்டில் காலடி எடுத்துவகைக்கும் மட்டும் எனக்கு அமெரிக்கா ஒரு சொர்க்கப்பிமிதான். மனித உரிமைகளுக்கும் மதிப்புத்தருகின்ற மகத்தான பிமிதான். ஆனால், என்முதல் அனுபவமே என எண்ணத்தசச்சுட்டப்பொசுக்கிவிட்டது. ஒருவளே என அமெரிக்க அனுபவம் பிழையாகவிருக்கும்மே என்று சிலவளே நான் நினைப்பதுண்டு. ஆனால் மிகுந்தவெற்றியுடன் வாழும் என்னினத்தசச்சரேந்த ஏனைய அமெரிக்கர்களான எண்ணிப்பார்ப்பதுண்டு. உண்மையான! பணம் பண்ணச்சந்தர்ப்பங்கள், வெற்றியுடைய வழிமுறைகள் உள்ள சமூகம்தான் அமெரிக்க சமூகம். ஆனால் அந்தச் சமுதாயத்தில் தான் எனக்கறேபட்ட அனுபவங்களும் நிகழ்ந்தன என்பதையும் எண்ணித்தான் பார்க்கவணேடியிருக்கிறது. சூதந்திரதவே சிலநீதி, விடூதலை, சம உரிமையை வலுயுறுத்துகிறது. அமெரிக்க அரசியலமைப்பும் மனிதரின் அடிப்படையிலான உரிமைகளை வலியுறுத்துகிறது. இக்கரணமட்டும் அக்கரணபச்சை. வெளியிலிருக்கும் மட்டும் அப்படித்தானிருந்தது. எல்லாம் உள்ளேவரும் மட்டும் தான்.

இதை எழுதுகின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நானோர் இளம் எழுத்தாளன். எழுத்துலகில் பலவற்றைச் சாதிக்கவணேடும்மென்ற, சோதிக்கவணேடும்மென்ற பரோர்வத்துடன் முயன்றுகொண்டிருக்கின்ற இளம் எழுத்தாளன். அதேசமயம் நானொரு தமிழ்க்கனடியன். இன்றைய சமூகநிலையில் எனது அமெரிக்க அனுபவங்களையே எழுதுவது சவியும்போதுதான் பல உண்மைகள் வெளிப்படுகின்றன. பூரூக்லீன் நகரில், தடுப்பு முகாமில் எனது மீண்டுமாத கால அனுபவமும், நியூயார்க் நகரில் எனது எனது ஒரு வருட அனுபவமும் எனக்கு எத்தனையோ விடயங்களதைத் தெளிவுபடுத்தின. வாழ்வுபற்றிய பலவறே உண்மைகளைப் புரியவைத்தன. அனுபவங்கள் கசப்பானவையாக இருந்தபோதும், அவ்வனுபவங்கள் தந்த படிப்பின்கைகள் மகத்தானவை. விலைமதிக் கமுடியாதன. எனது இந்த அனுபவங்களை, இன்று அமெரிக்காவில் பலவறே தடுப்பு முகாம்களில் கதைகளாக, ஏக்கங்களுடன், எதிர்பார்ப்புகளுடன் காதலுக்கிடக்கூடும் பலவறே நாட்டு மக்களுக்கூச்சமர்ப்பணம் செய்கின்றன.

ஆ...! எனது பெயரைக்கட்டக் கூற மறந்துவிட்டனே. இளங்கோ! எனப்பெயர்தான் அது. என அப்பா ஒரு சிலப்பதிகாரப்பித்தர். அந்தப்பித்தில் எனக்குவதைத பெயர்தான் இளங்கோ. இளங்கோவென்று பெயர்வதைத ராசிப்போலும் எழுத்தில் ஈடூபாட ஏற்பட்டதோ?

விரைவதே தெரியாமல் விமானம் விரைந்துகொண்டிருக்கின்றது. இன்னும் நான்கு மணித்தியாலங்களில் பொஸ்டன் நகர விமானம் அடரந்துவிடும். மிகமிக விரைவாகவே சம்பவங்கல் நடந்து முடிந்துவிட்டன. திண்ணைவலையில் பதினமீண்டு இராணுவத்தினரைப்பாலிகள் சூட்டசெய்தியுடன் பெரிதாகவெடித்த கலவரம் நாடு

மழுவதும் பரவியது. நான் பொறியியலாளனாக வலை சய்துகொண்டிருந்த அரசாங்கத்திணைக்களத்துக்குச் சொந்தமான காரர்கள் ஐம்பது வரையில் வாகனத்தரிப்பிடத்திலிருந்தன. யாரும் உதவிக்கு வரவில்லை. கட்சியில் எங்கள் திணைக்களத்தில் கடமையாற்றிய ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தித்திட்டத்தைச் சேர்ந்த இந் தியப்பொறியியலாளர் ஒருவருடன் ஒரு மாதிரித்தப்பி வளையிறி வளையுததை ராமகிருஷ்ணமண்டபத்தையே சேர்ந்தால் ... குண்டர்களின் அட்டகாசம் அங்கும வடிகத்தது. அச்சமயம் மண்டபத்தில் சும்மா ஐம்பதுபேர் வரையில் இருந்தோம். எல்லாரும் மண்டபத்தின் மொட்டை மாடிக் கு ஓடினோம். பண்கள், ஆண்களில் சிலர தண்ணீர் தாங்கிக் கு, தளத்துக்குமிடையிலிருந்த பகுதியில் ஒளிந்து மறைந்துகொள்ள, எஞ்சிய நாங்கள் மொட்டை மாடியில் நீட்டிக்கொண்டிருந்த துண்கள்குப் பின்னால் மறைந்து கொண்டோம். நாங்கள் பதுங்கி ஒளிவதை எதிரே பிரடைடன் ஹொட்டலில் தங்கியிருந்த வளிநாட்டுப் பயணிகள் வீடியோ படம் எடுப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது.

வளையுததைப் பகுதியிலிருந்து வீட்டுகளிலிருந்து அடித்து விரட்டப்பட்ட தமிழர்கள் குடும்பம், குடும்பமாகத் தெகிவளை பக்கமாக, புகையிரத இருப்புப்பாதை ஓடி வருவது தெரிந்தது. வளையுததைப் பகுதியிலிருந்து புகை மண்டலம் நானா பக்கங்களிலும் பரவிக் கொண்டிருந்தது. புகையிர இருப்புப்பாதை வழியாக வயதான தமிழ்ப்பண்கள் முழங்கால் வரை சலேகைளை இழுத்துப்பிடித்தபடி ஓடிக் கொண்டிருந்தார்கள். பாரக்கப்பாவமாகவிருந்தது.

இராமகிருஷ்ணமண்டபத்துக்கு முன்பாக, புற்றரையில் நின்றிருந்த யாழ்ப்பாணப்பிள்ளையார் விலாஸின் சொகுசு பஸ் வண்டியொன்றைக் குண்டர்கள் கொளுத்தி விட்டார்கள். மண்டபத்தின் நிலத்தளத்தின் கண்ணாடிகளை அடித்து உடைத்தார்கள். மண்டபத்தைக் கொளுத்த முற்பட்டபோது அதுவரை வடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த பொலிஸார் உள்ளே நுழைந்தார்கள்.

மாலை வரையில் இராமகிருஷ்ணமண்டபத்தில் தங்கியிருந்தோம். அங்கிருந்ததைக் குண்டர் ஆக்கிச் சாப்பிட்டோம். அன்றிரவே லொறிகளில் சரஸ்வதி மண்டபத்துக்குக் குண்டர் சிலை லபட்டோம். லொறிகளில் ஏற்றியபோது பண்கள் அழுவார்கள். யாருக்குமே எங்கு போகின்றோமென்று தெரிந்திருக்கவில்லை. சரஸ்வதி மண்டபத்தில் அகதிகளாகச் சிதம்பரம் கப்பலில் யாழ்ப்பாணம் போகும் வரையில் சும்மா இரண்டு வாரங்கள் தங்கியிருந்தோம்.

யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சிதம்பரம் கப்பலில் சின்று கொண்டிருந்தபோதுக் குண்டர் நான் வளிநாட்டுக்குப் புறப்படுவனென்று எண்ணியிருக்கவில்லை. அழிவும், கொள்ளையும், இரத்தக் களரியுமாக நாடிருந்த சமீப நிலையில் நான் வளியில் போவதே நல்லதாகப் பெற்றோருக்குப் பட்டது. கனடாவுக்கு அகதிகளாகப் போகலாமென்று விஷயம் காதில் பட்டது. இந்தச் சமயத்தில் சின்னம் மாவின் பணம் தான் வளிநாடு போவதற்கு மிகவும் உதவியது. சிந்தித்துச் சீர்துக்கிப் பார்ப்பதற்குள் முகவன் ஒருவரின் உதவியுடன் கனடா புறப்பட்டு விட்டோம். பலாலியிலிருந்து இரத்த மலானை வரை இரண்டு மின்று பேர் வரை அமர்ந்திருக்கக் கூடிய, தனியாரின் சிறிய விமானமொன்றில் பயணம். பின் கட்டுநாயக காவிலிருந்து பாரிஸ் வரையில் YTA விமானத்தில் பயணம். பாரிஸிலிருந்து பொஸ்டன் வரையில் TWA விமானத்தில் பயணம். பின் பொஸ்டனிலிருந்து மான்ரியால், கனடா வரை டலெடா விமானத்தில் பயணம். இவ் விதமாகத் தான் திட்டமிருந்தது.

முதற் பிரச்சினை பாரிஸ் விமான நிலையத்தில் தொடங்கியது. பாரிசிலிருந்து , பொஸ்டனுக்கு விசா இல்லாமல் விமானத்தில் ஏற்ற மாட்டோமென்று தடுத்தார்கள் . கனடாவுக்குச் செல்லப்பொதுநல வாய்நாட்களில் ஒன்றான இலங்கையிலிருந்து செல்வதற்கு விசா தேவையில்லையென்று எடுத்துக் காட்ட ஒரு வழியாகச் சம்மதித்தார்கள் . அதற்கு எங்கள் உடனியண்புக்குக் கொண்டு பிர்ந்து இன்னமும் இலங்கை அகதி ஒரு வளை உதவக கடுமென்று எடுத்து வதை திருந்த அவ்விடயத்தை விபரிக்கும் புகைப்படப் பிரதிகை கொடுத்தது . அடுத்த தடவை பொஸ்டனில் ஆரம்பமானது . அங்கிருந்து மானரியால் செல்வதற்கு விசா இல்லாமல் அனுப்ப முடியாதென்று தடுத்து விட்டார்கள் . இவ்விதமாகக் கனடா செல்வதாக இருந்த எங்கள் திட்டம் பொஸ்டனின் லோகன் சர்வதேச விமான நிலையத்தில் முடிவுக்கு வந்தது .

00000000000 000000 : 000000000000000 !

"என்ன இளங்கோ! ஓரேயோசனா?" அருள்ராசாதான் கட்டோன் . ஊரில் இவனொரு கணக்காளன் (அக்கவுண்டன்) . இவனும் என்னை மாதிரித்தான் . கனடாவுக்கு அகதியாக நான் பயணித்துக் கொண்டிருந்த விமானத்தில் சென்று கொண்டிருந்தான் . அண்மையில் தான் திருமணம் செய்திருந்தான் . அண்மைய கலவரங்களில் பாதிக்கப்பட்டிருந்தான் . கலவரங்களின் பாதிப்பு அவனை நாட்டை விட்டே துரத்தியிருந்தது . அவனுடன் பணிபுரிந்த ஒரு தமிழ்ப்பண்ணைக்கூண்டர்கள் மானபங்கப்பட்டுத்தியதே நரேலியே பார்த்தவன் . அந்தப் பாதிப்பிலிருந்து இன்னும் விடுபடாத அருள்ராசா "போகிற இடத்தில் வைவறே" பு எப்படி இருக்கமுன்னு

யோசித்துப் பார்த்தன" என்றான்.

"பிரச்சினை அவ்வளவு இருக்காதென்றுதான் படுகுது. ஆனால் இந்தபைப் பிளடைபிலை மட்டும் ஐந்து பரோவது எங்கட ஆட்கள் இருக்கினம் போலபை படுகுது?"

"அதுவும் ஒரு பிரச்சினைதான். ஆனால் எல்லாம் நல்லபடியா முடியுமென்றுதான் படுகுது"

இவ்விதமாகக் கததைத் துக்கொண்டிருந்த பொழுதே லோகன் சர்வதேச விமானநிலையத்தில் நாங்கள் பயணித்துக்கொண்டிருந்த விமானம் மெல்ல வந்து தரையிறங்கியது. எங்கள் எல்லாருடைய நிலையம் ஒரே மாதிரித்தான். அகதிகளாகப் பயணித்துக்கொண்டிருந்தோம். இவ்விதம் ஒரே நாட்டைச் சேர்ந்த நாம் ஐவரும் ஒன்றாகப் பயணித்தது. விமானநிலையக் குடிவரவு அதிகாரிகளுக்குச் சந்தக்கேததை ஏற்படுத்திவிட்டது. எல்லாருடைய கடவுச்சீட்டுகளிலும் 'ட்ரான்சிட்' விசாபதித்தவர்கள், கடவுச்சீட்டுகளைத் திருப்பித் தரவேயில்லை. இதேசமயம் எங்களகைக் கனடாவினமானரிலால் நகருக்கு ஏற்றிச் செல்ல டெல்டா விமானநிர்வாகம் மறுத்து விட்டது. பிரச்சினை ஆரம்பமாகியது. எங்கள் ஐவரையும் விமானநிலையத்தின் ஒரு பகுதியில் பொலிஸ் காவலுடன் வைத்தார்கள். 'என்ன நடக்குமோ?' என்ற யோசனையில் எல்லாரும் மிழக்கிப்போனோம். எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டும், வீட்டை ஈடுவதைத் து, வடிக் குப்பணமெடுத்து வந்தவர்கள்தாம் எங்களில் பெரும்பான்மையினர். இந்நிலையில் திருப்பி அனுப்பினார்கள் என்றால்..... நேரம் போய்க் கொண்டிருந்தது. பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் தான் விமானநிலையத்தின் வந்தடரைத் திருந்தோம். வந்ததிலிருந்து ஐந்து மணித்தியாலங்கள் சனெற்தே திரியவில்லை. பசிவயிற்றகை கிள்ளியது. சோர்வு எல்லார் முகங்களிலும் படரத்தொடங்கி விட்டிருந்தது. இதற்கிடையில் நாம் ஐவரும் ஒருவருக்கொருவர் பழக்கமானவராகி விட்டோம்.

இராஜசுந்தரம் இலங்கை வங்கியொன்றில் மனஜேராகக் கடமையாற்றியவர். நாட்டில் மனைவி, குழந்தைகளை விட்டு விட்டு, இந்த வயதில் இன்னுமொரு புது வாழ்வினை வண்பிப்பயணித்திருந்தார். மற்றவர் சிவகுமார். இவருக்கு வயது முப்பதுதானிருக்கும். ஆனால் அதற்குள் எய்யே தலையில் இலசோக வழக்கை விழுந்து விட்டிருந்தது. இவர் கொழும்பில் மகாராஜா நிறுவனத்தில் வலைபார்த்துக்கொண்டிருந்தவர். திருமணமாகாதவர். அடுத்தவன் ரவீந்திரன். பதினெட்டு வயதுதானிருக்கும். இரதம்லானை இந்துக்கல்லரியில் க.பொ.த. (உயர்தரம்) பதித்துக்கொண்டிருந்தவன்.

இதற்கிடையில் குடிவரவு அதிகாரி ஒருவர் வந்து எங்களபைப் பத்து மணி 'சுவிஸ் எயார் பிளடைபில்' கொழும்பு திருப்பி அனுப்போவதாகவும், தயாராக இருக்கும்படியும் கபறினார். எங்களுக்கு இலசோகப் பயம் ஏற்பட்டது. உண்மையிலய்யே 'திருப்பி அனுப்பிப் போடுவார்களோ?'

இதற்கிடையில் இராஜசுந்தரம் கபறினார்: 'பைபோர்சா எங்களதைத் திருப்பி அனுப்பப்போறாங்கள் போலபை இருக்கு. என்ன பிரச்சினை வந்தாலும் எதிர்க்க வணெட்டும்."

இச்சமயம் முன்பு வந்த அதே 'இமிகிரசேன்' அதிகாரி மீண்டும் வந்தார்.

எனக்குப் பசி வயிற்றைக்கிள்ளியது. சிவகுமாரால் அடக்க முடியவில்லை.

"சரே! வீ ஆர் சோ ஹங்ரி. இஃப் யு அல்லோ அஸ் டு பசை சம்சிங் டொ ஈட், இட் வுட் பிரியலி கிரேட் ஃபுல்" என்று சிவகுமார் கபறியதற்கு "யு காண் காவ் யுவர் பிரகெபாஸ்ட் இன் கலம்போ" என்று அந்த அதிகாரி எகத்தாளமாகப் பதிலிறுத்தபோது எல்லாருக்கும் ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. ஆத்திரப்பட்டது என்ன பயன்? பசோமலிருந்தோம்.

அந்த அதிகாரி திரும்பிக் கொழும்பு சிலவதற்கான 'போர்டிங் பாஸ்' எல்லாவற்றுடனும் வந்திருந்தார். 'போர்டிங் பாசை' தருவதற்காக எங்களது பெயர்களைக் கப்பிட்டார்.

ஓரத்தாரும் அசையவில்லை. பதில் பசோது மௌனமாகவிரும்பினோம்.

அந்த அதிகாரியின் முகத்தில் ஆத்திரம் படரத்தொடங்கியதை அவதானித்தோம். இதற்கிடையில் இன்னும்பொரு பணை 'இமிகிரேசன்' அதிகாரியும் அவ்விடத்துக்கு வந்தார். அவரைப் பார்க்கும்போது எங்களும் ஓரளவு நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. எங்கள் நாட்டைப் பிரச்சினையை, நாட்டு நிலமையை விளங்கப்படுத்துகின்றோம். அவர் எங்களது பிரச்சினைகளை மிகவும் அக்கறையுடன் சலி மடும்பார்.

இராஜசுந்தரம் கபறினார்: "மடேம், நாங்கள் எவ்வளவோ பிரச்சினைகள் பட்டும் கனடாவைக் கப்போவதற்காகப் புறப்பட்டிருக்கின்றோம்.

கனடாவைப் பொறுத்தவரையில் எங்களும் விசாதவேயில்லை. எங்களும் பயணச்சீட்டுகளை டெல்டா விமான நிறுவனம் ஏன் ஏற்கவில்லையென்று தரையவில்லை."

அதற்கு அந்தப்பணை 'இமிகிரேசன்' அதிகாரி கபறினார்: "சட்டப்படி அவர்கள் உங்களை மறுப்பது சரியில்லை என்றுதான் படுகிறது. ஆனால் எங்களால் சலி வதற்கொன்றுமில்லை. ஏற்கனவே மீண்டும் சிறிலங்காத் தமிழர்கள் மானரியாலில் இவ்விதம் இறக்கியதற்காகக் கனடிய அரசு டெல்டா நிறுவனத்தையபராதம் கட்டும்படி பணித்துள்ளது. இந்நிலையில் அவர்களால் சலி வதற்கொன்றுமில்லை."

இதற்கு இராஜசுந்தரம் "இந்த நிலமையில் எங்களும் அமெரிக்காவில் அகதி அந்தஸ்து காராவததைத் தவிர வேறு வழியில்லை. நாங்கள் எல்லாரும் அமெரிக்காவில் அகதிகளாக விண்ணப்பிக்கின்றோம்." என்றார்.

இராஜசுந்தரம் அகதிக் கோரிக்கையை விண்ணப்பித்ததும் அந்தப்பணை அதிகாரியின் முகத்தில் மாற்றம் தரீந்தது. அருகில் கடுகடுத்தப்படியிருந்த ஆண் அதிகாரியின் முகத்திலும் கடுமையை சிறிது குறைந்ததை அவதானிக்கக் கபடியதாகவிரும்பினது. இவ்விதம் எங்கள் அகதிக் கோரிக்கையுடன் எங்கோ சலி அந்தப்பணை அதிகாரி விரைவிலேயே திரும்பி வந்தார். வந்தவர்

"நீங்கள் அகதிகளாக விண்ணப்பித்துள்ள காரணத்தினால் உங்களைத் திரும்பி அனுப்புவதில்லை என்று முடிவு சலி யப்பட்டதுள்ளது. எல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சிதானே." என்றார்.

உண்மையானது. எல்லாரும் மகிழ்ச்சியுடன் இராஜசுந்தரத்தைய நோக்கினோம்.

ஐந்தாவது ஐந்தாவது : ஐந்தாவது ஐந்தாவது ஐந்தாவது .

மழை விட்டும் துவானம் விடவில்லை என்பது எங்கள் விடயத்தில் சரியாகி விட்டது. இரண்டு நாட்கள் ஹில்டன் ஹொட்டலில் வதை திருந்தார்கள். பொஸ்டன் குளோப் பத்திரிகையில் எங்களைப் பற்றிய செய்திக் குழுக்கியத துவம் கொடுத்துப் படத்துடன் பிரசுரித்திருந்தார்கள். 'வோய்ஸ் ஒவ் அமெரிக்கா', பி.பி.ஸி ஆகியவற்றிலெல்லாம் எங்களைப் பற்றிய செய்தியை ஒலிபரப்பினார்கள். இலங்கை இனக்கலவரம் சர்வதேச வகைசனத்தொடர்பு சாதனங்களில் பரப்பப்பட்டு அடிபட்டாக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் தான் எங்களது பயணமும் தொடங்கியிருந்தது. இதனால் தான் எங்களைப் பற்றிய செய்தியும் பிரபலமாகியிருந்தது. எங்களைப் பற்றிய பார்வாங்க விசாரணைகள் மூடிந்ததும் எங்களையினியாயர்க்குக் கு அனுப்பினார்கள். அப்பொழுதுகூட எங்களுக்குத் துப்பு முகாமுக்கு அனுப்பும் விடயம் திரிந்திருக்கவில்லை.

பிரத்தியகே பஸ்ஸொன்றில் எங்களையினியாயர்க் அனுப்பியபொழுது ஏற்கனவே இரண்டு நாட்கள் ஆடம்பர ஹொட்டலான ஹில்டனில் இருந்த சந்தோசத்தில் நாங்கள் சந்தோசமாகவேயிருந்தோம். நியாயர்க் நகர்ப்பற்றி, அதன் பிரசித்திபற்றி இலங்கையிலேயே அறிந்திருந்தோம். அத்தகையதொரு நகரக்குச் செல்வதை நினதைத் தடுமே நெஞ்சில் களிப்பு. பல்வற்று கனவுகள், திட்டங்களுடன் படம் விரித்தன. அன்று மட்டும் மல்ல இன்றும் கூட என் நெஞ்சை ஒரு களேவி குடைந்தபடிதானிருக்கின்றது. பொஸ்டனில் ;பிடிபட்ட எங்களை எதற்காக நியாயர்க்

அனுப்பினார்கள். பொஸ்டனில் தமிழ் அமைப்புகள் மிகுந்த சலீவாக் குடன் விளங்கின. இந்நிலையில் எங்களான அங்கேயே வதை திருந்தால் அரசியலர் தியில் அமெரிக்க அரசுக்குப் பிரச்சினை வரலாமென்று அமெரிக்க அரசு எண்ணியிருந்திருக்கலாம் என்ற ஒரு காரணம்தான் எனக்குப் படுகின்றது. பொஸ்டனிலிருந்து நியூ யார்க் குக்கான எங்களது பயணம் எமக்கு இன்பமாகவையிருந்தது. மூதன் மூதலாக 'எகஸ்பிரஸ்' வையில் பயணம். பல்வற்று வகைகளினான் ட்ரக்குகளை வியப்புடன் பார்த்தோம். அடிக் கபி இரண்டு ட்ரயிலர்கள் ஒன்றாக இணைத்துப் பிசெல்லும் ட்ரக்குகள் நெஞ்சில் ஆச்சரியத்தை விளைவித்தன. அப்பாடா, ஒரு வழியாக எதிர்ப்பட்ட தடகளையெல்லாம் கடந்து விட்டோமென்று பட்டது. எல்லாரும் ஒருவிதமான ஆனந்தத்தில் மழுகியிருந்தோம். எனக்கு வீட்டு ஞாபகங்கள் எழுந்தன. எவ்வளவு விரைவில் முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் உழைத்து வீட்டுப் பிரச்சினைகளை முடித்து விடவேண்டும். தம்பியை மெதுவாக இங்கு இழுத்து விடவேண்டும். அக்காவின் திருமணத்தைக் கோலாகலமாக நடத்தி வதைத்து விட வேண்டும். எல்லாவற்றையும் ஒரு வழியாக முடித்து விட்டுத் தான் களெசல் யாவின் நிலையைப் பார்த்துக் கொண்டும். களெசல் யாவின் நினைவுகள் நெஞ்சுக்கு இதமாக இருந்தன. களெசல் யாவுக்கு எத்தனையோ தடவகைகள் எடுத்துக்கொண்டு விட்டனே. எனது பொறுப்புகள், பிரச்சினைகள் பற்றி விரிவாக விளங்கப்படுத்துத் தி விட்டனே. அவள் பிபிவாதமாக என்னதான் மணப்பதாகக் காத்து நிற்கப்போவதாகக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். இந்நிலையில் நானென்ன செய்ய? காத்து நிற்கும் பட்சத்தில் ஏற்படாத தவிர்வற்று வழியில்லை.

நியூ யார்க் நகருக்குள் நுழைந்தபோதும் எங்களுக்கு நிலைமை விளங்கவில்லை. பஸ் நியூ யார்க் கின் வறுமையைப் பார்த்த பகுதியென்றினுள் நுழைந்தபோதுதான் நெஞ்சை ஏதோ நெருடியது. வறுமையான தோற்றத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த கறுப்பினப்பிள்ளைகள், பழமையான கட்டடங்கள்.. இவ்விதமானதொரு பிரதேசத்தினுள் பஸ் சென்றபோது எங்களுக்கு நிலைமை விளங்காமற் போனாலும், எங்கேயோ பிழையென்றிருப்பது புரிந்தது. கட்சியில் பஸ் பழமையானதொரு கட்டடம் ஒன்றின் முன்னால் சென்று நின்றது.

நாங்கள் எங்கள் உடமைகளுடன் இங்குப் பணிக் கப்பட்டோம். அப்பொழுதும் எங்களுக்கு நிலைமை வடிவாகப் புரியவில்லை. ஐந்தாவது மாடியை அடைய தபோதுதான் நிலைமை ஓரளவு புரிந்தது. நாங்கள் சென்றடைந்த பகுதி ஐந்தாவது மாடியில் அமைய திருந்த வரவேற்புக் கட்டம். சிறகை காவலரைப் போன்ற தோற்றத்துடன் மசேயில் கோப்பொன்றில் மழுகியிருந்தவரிடம் எங்களான ஒப்படைத்துப் பொஸ்டன் குபிவரவு அதிகாரி 'குட் லக்' கற்றுவிட்டுப் போனபோதுதான் சமீபின் யதார்த்தமே எங்களுக்கு உறந்தது. ஏதோ ஒரு வகையான சிறையென்றுக்கு நாங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றோமென்று உண்மையை உணர்த்தியது.

கம்பிக் கதவுகளுக்குப் பின்னால் எங்களான ஆவலுடன், சிறை ஆட்களுடன் நோக்கியபடியிருந்த வழிகள் புரிய வதைத்தன. சிறகை காவலர்கள் ஆங்காங்கே காணப்பட்டார்கள். எங்கள் உடமைகளெல்லாம் எங்களிடமிருந்து நீக்கப்பட்டன. எங்களிடமிருந்த பணம் எடுக்கப்பட்டது. நாங்கள் அவ்விடத்திலிருந்து வெளியிறும் சமயத்தில் அவை மீண்டும் தரப்படும் எனக் கிறப்பட்டது. லோகன் சர்வதேச விமான நிலையத்தில் நடப்பெற்றது போல் பரிவாங்க சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன. கரைகைகள் எடுக்கப்பட்டன. ஒரு வழியாகச் சோதனைகளெல்லாம் முடிவடைந்த பின்னர் எங்களுக்குச் சிறை ஆட்கள் தரப்பட்டன. அணிந்து கொண்டு உள்ளே

சனென்றோம்.

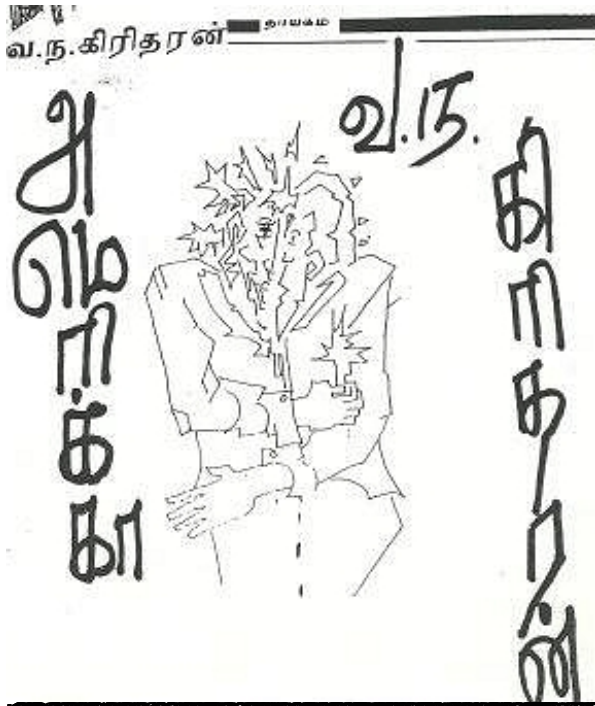
"கிணற்று வட்டப் பத்தம் கிளம்பிய கததானம்" இவ்விதம் இராசசுந்தரத்தார் ஒரு வித விரக்தியுடன் கற்றினார். "பனயாலலை விழுவதவனமையாடறி மிதித்ததாம்" இவ்விதம் சிவசுமார் சலித்துக்கொண்டார். "ஊரிலை பிரச்சினையைன்ற வளிக்கிட்டால் ... இப்பிடி மாட்டுப் படுவமென்று திரிந்திருந்தால் அங்கயே கிடந்து சதெத்துத்தொலதைத் திருக்கலாமே" இவ்விதமாக ரவிச்சந்திரன் முணுமுணுத்துக்கொண்டான். அரூளராசா எதுவாமே பசோமல் மனெனமாகவிருந்தான். "நடப்பதைப்பாரப்போம்" இவ்விதம் கற்றினனே.

எங்களுக்கப்பின்னால் சிறகைகதவுகள் மட்டப்பட்டன. மல்லர்களப்போல் கறூப்பினத்துக் காவலர்கள் ஆங்காங்கே காணப்பட்டார்கள். ஐந்தாவது மாதித்தடூப்புமுகாமின் கட்டம், இணைக்கூம் நடபாதை, கட்டம் என்னும் மாதிரியானதொரு அமைப்பில் காணப்பட்டது. ஒவ்வொரு படுக்கைகட்டத்துக்கும் எதிராக ஒரு கட்டம் பொழுதுபோக்குவதற்காகக் காணப்பட்டது. இப்பொழுதுபோக்குக் கட்டத்தில் ஒரு மலையில் தொலகை காட்சிப்பட்டி, 'வெண்டிங் மெஷின்' (காட்டுப் பொருளெடுக்கும் இயந்திரம்), டீபிள் டெனிஸ் விளையாட மசே, தொலபைசேிகள் ஆகியவை காணப்பட்டன. படுக்கைகளுக்கான கட்டத்தில் 'பங் பெட்ஸ்' (Bunk Beds) .. கப்பல்களில், மாணவர் விடுதிகளில் இரூப்புதுப்போல், ஒரு கட்டில் கள ஒன்றுக்குமேல் ஒன்றாகக் காணப்பட்டன. கட்டங்களை இணைக்கூம் நடபாதைகள் பலமான இரூப்புக் கதவுகளுடன், காவலர்களெண் காணப்பட்டன.

இரூ கட்டங்களையும் இணைக்கூம் நடபாதையெண் சரேந்து குளியலறை, மலசலக் கட்டம் ஆகியவை காணப்பட்டன. இது தவிர உணவண்ணும் கட்டம், தகேப்பயிற்சி சயெவதற்கான கட்டம் ஆகியவையெண். நோய்வாய்ப்படும் சந்தர்ப்பத்தில் மருத்துவ வசதிகள் பெறுவதற்கான வசதிகளும் அளிக்கப்பட்டன. மருத்துவரின் அறை தடூப்பு முகாமின் முன்பக்கத்தில், வரவறையுக் கட்டத்துக்கு முன்பாக அமைந்திருந்தது.

எங்களது பகுதியில் தடூப்புக் கதைகள் அனாவரும் ஆண்களே. பெண்கள் வறொரு பகுதியிலிருந்தார்கள். உணவுக்காகக் காத்து நிற்கும் போது மட்டும் முன்னதாகவே உணவை முடித்து விட்டுச் சல்லும் பெண்கதைகளைப் பார்ப்பதற்கு ஆண்கள் முண்டியடித்துக்கொள்வார்கள். இதற்காகவே சமயலறையில் வலை சயெவதற்காகப் போட்டி போடும்வர்கள். இவ்விதம் வலை சயெவதால் ஒரு நாளகைக்கு ஒரு டொலர் சம்பளமாகத் தருவார்கள்.

0000000000 000000 : 00000000000000 000000 !

□□□□□: □□□□□□□□□□! (1-8)

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 10 December 2015 23:33 - Last Updated Saturday, 17 December 2016 00:23

